

HD 3/5-94 Nøkken

Quisling forut for sin tid?

Mange av de vilkår ja-sidens «forhandlere» underkastet Norge i Brussel før «forhandlingene» tok til, var også ingredienser i Quislings drøm om Storeuropa eller Det nye Europa. Målet var og er stort sett det samme — bare metodene ved gjennomføringen og graden av undertrykkelse varierer.

Ja-siden har alltid underslått Quislings «memorandum» av 25.10.1940, der drømmer og vyer hos denne landsforræder og hans likesinnede om «nyordningen i Europa» trer fram. Likhetsstrekk mellom da og nå er slående. Nå tutes vi ørene fulle daglig gjennom de stort sett ensrettede massemedia om Det nye Europa, nyordningene, Norges plass, forpliktende samarbeid osv. Ordbruken er velkjent for oss som har levd tilstrekkelig lenge til å kjenne vår nære historie. Men historieløsheten er en god forbundsfele for ja-siden.

— Det stortyske riket skulle garantere Norges territoriale integritet og nasjonale frihet. Det samme får vi nå høre at EU skal sørge for, med Tyskland som viktigste garantist og hjelper inn i EU.

— Utenrikspolitikken skulle være felles — som i EU.

— Felles marine og flyvåpen. Men Quisling ville ikke underkaste seg så totalt som ja-siden er villig til — han ville beholde en egen hær.

— Et felles forbundsflagg samt norsk flagg — slik ja-siden praktiserer.

— En til to ministre i Storeuropas regjering — dvs. musa og elefanten.

— Gjensidig reise-, bo- og arbeidsplikt for alle borgere i Storeuropa, noe man finner igjen i «de fire friheter».

— Forbud for tyskere å erverve jord i Norge uten strenge konsesjonsvilkår. Ja-siden tillater EUborgere samme rett som nordmenn på dette feltet.

— Et samlet Norden som blokk innen Storeuropa — noe av det samme fabler ja-siden om nå.

Ufattelig er det at våre maktthavere viser en enda større grad av servilitet, defaitisme og underkastelsestrang enn selv Quisling. Bittert og fortvilende er det daglig å se at vår kortvarige frihet på bare 84 år siden 1905 nå skyles bort igjen. Umodne, historieløse mennesker er forsvarsløse i forhold til den massive og snedige unionspropagandaen. Noen like kamp mellom motstandsbevegelsen og unionsfolkene er det ikke snakk om, siden de siste disponerer det meste av ressurser og maktapparat. Snakk ikke om demokrati, men plutokrati (et uopplyst pengevelde).

Borger O. Sween

105991